

Fem konstnärer med förhållande till Kiruna

Konsthallen på Kulturens Hus, Luleå

Agneta Andersson, Hans Isaksson, till 26 febr.

Roger Metto, AnnaSofia Mååg, Liselotte Wajstedt, till 2 mars

Kallt. Kylan knäpper som skarpa skott i skogen. Över trettio, röken från skorstenarna står spikrakt mot himlen där en stor apelsin till sol spiller av sin varma färg. Vinterskruden förstärker intrycket av ett landskap i avvaktan; Norrbotten vaksam som lokatten. Känslan förstärks vid infarten till Luleå där en stor skylt kungör att Luleå beslutat sig för att växa med 10 000 innevånare. På vems bekostnad morrar jag, men sedan välkomnar Kulturens Hus som ett frestande fjolårslingon.

Årets första vernissagehelg. Konsthallen inleder med en stor utställning. Jag tänker och säger singular, en, fastän hallen i sina olika avdelningar visar fem utställningar av konstnärerna: Roger Metto, Agneta Andersson, Hans Isaksson, AnnaSofia Mååg och Liselotte Wajstedt. Utställningsrubrikerna är pluralis: "Outlandish, New deadline, +-0 (plusminusnoll), On the Edge, Jorindas Resa". Fastän konstnärerna arbetar med skilda uttryck och tekniker ger hallen mig en upplevelse av detta en och ett, en känsla jag inte blir riktigt klok på. Kanske är det en svag puls, verksam så att uttrycken glider ut och in i rummen. Beröringar och hälsningar färdas med mig mellan de skilda verken i hallens olika delar. Märkligt.

Skuggor letar sig från Agneta Anderssons stora kolteckningar. Läger sig över flikarna i Roger Mettos måleri, sveper över hans apelsinhimmel vi nyss färdades under. I Hans Isakssons avdelning ligger arbetshandskar, "Gloves" i aluminium neddaskade i en rad på golvet. Hos AnnaSofia Mååg slumrar isbjörnar i porslin invid de svällande stora gruvblommorna i stengods. I projektrummet projiceras Liselotte Wajstedts film "Jorindas Resa". Röda tåtar flimrar då och då över bilytan som en uppmaning till betraktaren att greppa, försök nysta bakåt eller framåt.

Beror det jag upplever så starkt i hallen, beror det på Kiruna?

Alla fem konstnärer har ett förhållande till Kiruna. Hur det är och kan bli i förhållanden vet ju de flesta, och med Kiruna är det särskilt, på snudd till unikt. Kiruna är inte vilken stad som helst. Den drabbar. Hur förhållandet utvecklar sig i framtiden när Kiruna kommer ut som nyomvandlad vet ingen.

Konsten däremot, den vet någonting. Det känns stort. Outlandish, on the edge, new deadline, +- 0, spelar därför roll. Konsten är sin egen, gör sina personliga formuleringar och egensinniga resor. Den tar och delar med sig. Därför vill jag ut och ropa i vinterkylan: Tillväxtpredikanter av skilda slag, konsumismens törstande skara. Hallå! Konstutställningar och fjolårslingonens magiska jäsningar liknar varandra. Och oftast är de gratis. Provsbakning hitåt. Frågan vad långjäsningen Konstmuseet i Norr tänker bjuda på i framtiden gör sig aktuellt just nu i Luleå.

Kiruna; vi väntar med spänning.

Text och foto: Eva Stina Sandling, Porsi
Volym 2014-02-07